

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/239/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213205463
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213205463.7

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobkyne F. I., A.. XX.XX.XXXX, W. A.. Y.. L.. D.. X. XXXX/XX, XXX XX W., zast. JUDr. Svätoslav Vaško, advokát, Baštová 5/A, 085 01 Bardejov, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 814 24 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie sumy 7 280,70 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, sumy 4 377,80 € titulom bolestného a sumy 117,69 € titulom vecnej škody s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi titulom bolestného sumu 4 377,80 s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4 377,80 € od 30.11.2012 do zaplatenia, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu vo výške 7 280,70 s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7 280,70 € od 03.10.2013 do zaplatenia a titulom vecnej škody sumu 117,69 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 117,69 € od 03.01.2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi trovy právneho zastúpenia vo výške 2 266,35 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Svätoslav Vaško, advokát, Baštová 5/A, 085 01 Bardejov, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že dňa 16.07.2010 došlo medzi mestom W. a obcou D. v smere na obec D. k dopravnej nehode, ktorú zaviniel vodič osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, EČV: W. XXXBC Š. H.. Tento bol zároveň držiteľom osobného motorového vozidla a zároveň poisteným z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to u žalovanej ako poisťovne. Žalobkyňa uviedla, že v súvislosti s dopravnou nehodou bol Š. H. v trestnom konaní odsúdený okrem iného aj za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) a b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Podľa názoru žalobkyne vodič osobného motorového vozidla zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 a § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a vzhľadom na to, že vodič bol poistený u žalovanej, s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., si žalovaná svoj nárok uplatňuje priamo u žalovanej ako poisťovne.

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.12.2012, o ktorej sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 2C 18/2013, domáhala náhrady za bolesť odvolávajúc sa na závery lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 15.10.2012 vyhotovenom MUDr. Vladimírom Petrášom. Bodové ohodnotenie bolestného bolo stanovené na 840 bodov. Na základe toho s poukazom na § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. si žalobkyňa u žalovanej uplatnila náhradu za bolesť v sume 13 205 €. Po ukončení poistného šetrenia žalovaná určila výšku poistného plnenia na sumu 8 130,20 €, pričom podľa výpočtu žalovanej bola hodnota jedného bodu stanovená na sumu 14,89 €. Celková suma ako náhrady za bolesť predstavovala sumu 12 507,06 € (840 bodov x 14,89 € za 1 bod). Žalobkyňa uviedla, že

žalovaná jej vyplatila iba sumu 8 130,20 € a poistné plnenie krátila o sumu 4 377,80 €, ktorú si v tomto konaní uplatňuje. Ku kráteniu poistného plnenia o 20 % došlo z dôvodu, že žalobkyňa ako poškodená sedela v motorovom vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a o krátenie poistného plnenia o 15 % došlo z dôvodu, že motorové vozidlo viedla osoba bez oprávnenia viesť motorové vozidlo. Žalobkyňa vyslovila názor, že za vznik škody necíti žiadnu spoluzodpovednosť, a preto krátenie poistného plnenia neuznáva. Počiatok omeškania žalovanej, teda od 15.11.2012 odôvodnila tým, že žalovaná dňa 14.11.2012 ukončila poistné šetrenie.

V tejto veci súd vydal dňa 31.12.2012 pod č. k. 3Ro 217/2012-19 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom poukázala na spoluzodpovednosť žalobkyne a dôvodila jej nezodpovedným konaním, keďže tá si podľa nej sadla do osobného motorového vozidla, ktoré riadila osoba bez oprávnenia k vedeniu vozidla a pod vplyvom návykových látok.

Podaním doručeným súdu dňa 31.01.2013 žalobkyňa navrhla zmenu žaloby, ktorou sa domáhala aj náhrady vecnej škody vo výške 117,69 € s prísl., ktorá jej bola spôsobená pri dopravnej nehode dňa 16.07.2010. Túto škodu žalobkyňa u žalovanej vyčíslila najskôr sumou 734 €, ale žalovaná pri poistnom šetrení túto sumu ustálila na 336,25 € z dôvodu opotrebenia vecí, ako aj z dôvodu, že žalobkyňa nedoložila relevantné nadobúdacie doklady od vecí. Žalobkyňa vyslovila, že proti takto ustálenej sume titulom náhrady vecnej škody nemá námietky, avšak nesúhlasí s ďalším krátením tejto sumy o 20 % z dôvodu, že ako poškodená sedela v motorovom vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a o 15 % z dôvodu, že motorové vozidlo viedla osoba bez oprávnenia viesť motorové vozidlo. Keďže podľa žalobkyne žalovaná ukončila šetrenie dňa 20.12.2012, požadovala 8,75 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 21.12.2012 do zaplatenia. Následne súd uznesením č. k. 2C 18/2013-61 zo dňa 08.10.2013 pripustil zmenu žaloby v znení, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni titulom bolestného sumu 4 377,80 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4 377,80 € od 15.11.2012 do zaplatenia a sumu 117,69 € titulom náhrady vecnej škody s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 117,69 € od 21.12.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

Dňa 11.07.2013 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa na tom istom skutkovom základe domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 10 867,50 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia odvolávajúc sa na závery lekárskeho posudku vypracovaného lekárom MUDr. Patrikom Mihaľom, v ktorom ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo stanovené na 675 bodov. Toto konanie bolo vedené pod sp. zn. 7C 239/2013.

Vo veci bol dňa 24.09.2013 pod č. k. 5Ro 254/2013-23 vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom dôvodila, že žalobkyni priznala viac, a teda 695 bodov, pričom plnenie predstavovalo sumu 10 925,40 € (695 bodov x 15,72 € za 1 bod), ale túto sumu krátila z dôvodu nepripútania žalobkyne bezpečnostným pásom, z dôvodu, že žalobkyňa si sadla do vozidla, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a bez oprávnenia viesť osobné motorové vozidlo. Na základe toho žalovaná plnila žalobkyni sumu 3 586,80 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Súčasne poukázala na to, že žalobkyňa si poistné plnenie uplatnila na základe lekárskeho posudku zo dňa 09.07.2013, a teda žalobu, keďže bola podaná dňa 11.07.2013, považujú v tomto smere za predčasnú, pretože žalobkyňa nerešpektovala lehoty, ktoré žalovanej poskytuje zákon na šetrenie poistnej udalosti.

Dňa 15.11.2013 bol tunajšiemu súdu doručený návrh žalobkyne, ktorým navrhla konanie v časti o sumu 3 586,80 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia zastaviť, čo odôvodnila tým, že zo strany žalovanej došlo k čiastočnému plneniu. Zároveň na pojednávaní dňa 23.04.2015 žiadala pripustiť zmenu žaloby, aby jej žalovaná bola povinná zaplatiť sumu 7 280,70 € s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7 280,70 € od 18.09.2013 do zaplatenia. Na základe toho súd uznesením č. k. 7C 239/2013-97 zo dňa 25.05.2015 konanie v časti o sumu 3 586,80 € zastavil a pripustil zmenu žaloby v navrhnutom znení čo do nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia.

Uznesením č. k. 7C 239/2013-68 zo dňa 04.02.2014 boli veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 7C 239/2013 a sp. zn. 2C 18/2013 spojené na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 7C 239/2013.

V písomnom vyjadrení žalovaná uviedla totožné skutočnosti ako v odpore proti platobnému rozkazu a opätovne zdôraznila, že ku kráteniu poistného plnenia došlo z dôvodu, že žalobkyňa nasadla do

motorového vozidla aj napriek tomu, že vedela, že vodič je pod vplyvom alkoholu, že nemá oprávnenie viesť motorové vozidlo a navyše nebola pripútaná bezpečnostným pásom. Podľa názoru žalovanej žalobkyňa svojím konaním porušila prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, a preto je namieste krátenie poistného plnenia z dôvodu spoluzodpovednosti žalobkyne na vzniknutej škode podľa § 441 Občianskeho zákonníka. Na podporu svojej argumentácie žalovaná poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2451/2007 zo dňa 30.09.2009 a sp. zn. 25 Cdo 91/2010 zo dňa 24.02.2011.

V písomných podaniach žalobkyňa zotrvala na uplatnenom nároku a vyslovila, že nesúhlasí s krátením poistného plnenia. V tejto súvislosti poukázala na to, že je potrebné skúmať, (i) ktoré okolnosti mali priamy vplyv na vznik škody u žalobkyne ako poškodenej, (ii) v akom rozsahu sa každý zo zúčastnených podieľal na vzniku škody a (iii) v akom rozsahu a ktoré okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik škody, možno pričítať poškodenému a škodcovi. K dôvodom, pre ktoré žalovaná krátila poistné plnenie, žalobkyňa uviedla, že pokiaľ ide o skutočnosť, že vodič motorového vozidla bol pod vplyvom alkoholu, k tomu dodala, že nevedela, že Š. H. mal vypité a navyše ona si nesadla do motorového vozidla k nemu, ale k D. E., ktorý toto vozidlo viedol za účelom jeho kúpy. Až počas jazdy Š. H. prinútil D. E., aby si presadol na sedadlo spolujazdca s tým, že on mu ukáže, ako sa jazdí. K ďalšiemu dôvodu, na ktorý poukazovala žalovaná, žalobkyňa uviedla, že síce vedela o tom, že Š. H. nemá platné vodičské oprávnenie, ale ona si nesadla do vozidla k nemu, ale k D. E.. Okrem toho argumentovala tým, že v čase dopravnej nehody bola jedna hodina v noci, mala 16 rokov, Š. H. prinútil D. E. zastaviť vozidlo a presadnúť si na miesto spolujazdca mimo mesta, a to v lese medzi časťou W. - F.S. a obcou D., v tom čase mala strach z ohrozenia života a zdravia a navyše Š. H. nebol osoba, ktorá by nevedela jazdiť a nemala vodičské oprávnenie, ale išlo o osobu, ktorá ho nemala v tom čase platné. Pokiaľ ide o ďalší argument žalovanej, podľa ktorej ku kráteniu poistného plnenia došlo aj z dôvodu, že žalobkyňa nebola počas jazdy pripútaná bezpečnostným pásom, k tomu žalobkyňa uviedla, že ani nevedela, že tam nejaké bezpečnostné pásy sú, Š. H. ich vôbec na túto okolnosť neupozornil, pričom v tom čase mala len 16 rokov a okrem toho žalobkyňa navrhla, aby súd ako svedka vypočul MUDr. Patrika Mihaľa k tomu, či neprípútanie bezpečnostným pásom mohlo mať vplyv a význam pre vznik toho - ktorého zranenia. Okrem toho žalobkyňa uviedla, že nesúhlasí so samotným krátením poistného plnenia, ako ani so spôsobom krátenia nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia, keď tento žalovaná z vyššie uvedených dôvodov krátila o 50 %, ale zároveň ho krátila aj o ďalších 15 % z nároku na bolestné. Podľa názoru žalobkyne takýto spôsob krátenia je neprípustný, keďže náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú osobitné nároky, u ktorých hodnota bodu je rozdielna.

Súd v danej veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili v dňoch 04.02.2014, 23.04.2015 a 23.06.2015. Na pojednávaniach bola prítomná žalobkyňa, ako aj jej právny zástupca. Napriek riadne a včas doručenému predvolaniu sa pojednávania nezúčastnila žalovaná, ktorá svoju neúčast ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v svojej neprítomnosti. Na základe toho súd podľa § 101 ods. 2 OSP prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalovanej, a to s prihliadnutím na vykonané dôkazy a obsah spisu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, návrhom na jej zmenu, čiastočným späťvzatím žaloby, výsluchom žalobkyne, písomnými podaniami účastníkov konania a ich zástupcov, lekáorskými posudkami o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, znaleckým posudkom č. 14/2010, oznámeniami žalovanej o poistnom plnení, rozsudkom tunajšieho súdu v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T 57/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 To 3/2012 zo dňa 08.02.2012, zápisnicou o výsluchu svedka poškodeného (žalobkyne) zo dňa 21.09.2010 spísanou orgánom činným v trestnom konaní, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

Žalobkyňa na pojednávaniach zotrvala na svojich písomných vyjadreniach a dodala, že s krátením poistného plnenia zo strany žalovanej nesúhlasí. Vypovedala, že v ten deň, keď došlo k nehode, bola s partiou v Bianco cafe v Bardejove a bol s nimi aj Š. H., ktorého poznala krátko a ktorého si z celého večera pamätá tak, že popíjal kolu, ale o tom, aby pil alkohol, naozaj nevedela, dočítala sa o tom až v novinách. Podľa nej tvrdenie žalovanej o tom, že vedela o tom, že H. mal vypité, je len jej jednostranné tvrdenie. Tiež uviedla, že vedela o tom, že H. má zadržaný vodičák a práve aj z toho dôvodu chcel predať auto. Ona však nenastupovala do auta k H., ale k D. E., ktorý si šiel vyskúšať H. auto. Lukáš išiel s autom veľmi pomaly, a preto H. začal naňho kričať, aby zastavil, že on im ukáže, ako sa jazdí. Od tohto momentu po dopravnú nehodu prešla len malá chvíľa, všetci naňho kričali, aby šiel pomaly, ale on ich neposlúchol.

Bolo to medzi F. a D., bola noc a nemohli z auta vystúpiť a ostať uprostred lesa. Tiež uviedla, že v aute sedela na zadnom sedadle v strede, po jej oboch stranách sedeli jej kamarátky. Nepripútala sa bezpečnostným pásom, pretože podľa nej tam ani žiadne pásy neboli, nakoľko išlo o staršie vozidlo C. P.. Uviedla, že možno tam aj bezpečnostné pásy boli, ale mohli byť zasunuté pod sedadlom. Navyše ani H., ani D. E. ich neupozornili na to, aby sa pripútali.

Svedok MUDr. Patrik Mihaľ na pojednávaní uviedol, že k príčinám poškodenia zdravia žalobkyne došlo výlučne pri dopravnej nehode následkom vymrštenia, nárazu a dopadu na tvrdý povrch. Došlo k zlomenine prvého a druhého rebra, ktoré sa za bežných okolností nezlomí, a preto muselo ísť o vysokoenergetické poranenie. Podľa neho nie je možné presne určiť, ktoré poranenie kedy vzniklo. K niektorým poraneniam došlo v čase nárazu vozidla. Vtedy mohlo dôjsť k otrasu mozgu, k pohmoždeniu hrudníka, zlomeninám rebier, k pohmoždeniu pľúc, k početným tržným ranám na tvári, hrudníku a končatinách. Tržné rany však mohli vzniknúť napr. aj v čase, keď bola žalobkyňa vymrštená z vozidla a preletela cez sklo. Pokiaľ ide o zlomeninu 12. hrudného stavca a zlomeninu členka vpravo, k tomu mohlo dôjsť vo fáze dopadu žalobkyne na tvrdý povrch. K zlomenine 12. hrudného stavca však podľa neho mohlo dôjsť aj v čase nárazu vozidla, v čase nadhodenia a dopadu ešte v aute. V tejto súvislosti uviedol, že vo fáze nadhodenia nepomôže ani bezpečnostný pás, pretože či by žalobkyňa bola alebo nebola pripútaná, riziko vzniku zlomeniny hrudného stavca je dané za každej situácie. Na otázku súdu do akej miery by pripútanie žalobkyne bezpečnostným pásom prispelo k jej ochrane a odvrátilo závažné poranenia, tento uviedol, že všetky aktívne a pasívne ochranné prvky v aute dokážu z teoretického hľadiska znížiť riziko poranení, ale klinická prax je iná. Uviedol, že ak by napr. bola žalobkyňa pripútaná pásom zľava a došlo by k zlomenine 12. a 11. rebra, na tejto strane sa nachádza slezina a v prípade jej poranenia hrozí vysoké riziko šoku z vykrvácania. Ak by došlo k pripútaniu žalobkyne sprava a následne k zlomenine 10., 11. a 12. rebra totožné riziko by zase hrozilo pečení. Tiež uviedol, že je veľmi ťažké zodpovedať, aké ďalšie závažné poranenia by žalobkyne hrozili, ak by bola pripútaná bezpečnostným pásom. Okrem toho dodal, že pripútanie bezpečnostným pásom dokáže spôsobiť poranenie veľkých ciev ako je brušná aorta, dolná dutá žila a stehenné tepny. Tiež dodal, že existuje veľké množstvo poranení, ktoré by mohli vzniknúť práve pripútaním osoby bezpečnostným pásom.

Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 15.10.2012 vypracovaného MUDr. Vladimírom Petrášom vyplýva, že príčinou poškodenia zdravia žalobkyne bola dopravná nehoda s miestom W. - D., ku ktorej došlo dňa 16.07.2010. Začiatok liečenia žalobkyne bol určený na 16.07.2010, koniec liečenia dňa 18.04.2011, hospitalizovaná bola v čase od 16.07.2010 do 05.08.2010. Hodnotenie bolestného bolo stanovené na 840 bodov.

Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 09.07.2013 vypracovaného MUDr. Patrikom Mihaľom vyplýva, že príčinou poškodenia zdravia žalobkyne bola dopravná nehoda. Začiatok liečenia žalobkyne bol určený na 16.07.2010, koniec liečenia dňa 18.07.2010, hospitalizovaná bola v čase od 16.07.2010 do 05.08.2010. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo určené na 675 bodov.

Zo znaleckého posudku č. 14/2010 vypracovaného MUDr. Patrikom Mihaľom vyplýva, že u žalobkyne išlo o ťažký úraz, v dôsledku ktorého došlo k závažnému ovplyvneniu obvyklého spôsobu jej života (str. 14 ZP, č. I. 78 spisu 2C 18/2013). Pri dopravnej nehode žalobkyňa utrpela otras mozgu ľahkého stupňa, pohmoždenie hrudníka so zlyhaním dýchania, pohmoždenie pľúc obojstranne najmä vpravo, tekutina v pohrudnicovej dutine, zlomenina I. rebra vpravo, II. rebra vľavo, kompresívna zlomenina tela 12. hrudného stavca, zlomenina vnútorného členka vpravo, pohmoždenie brucha, pohmoždenie pečene, pohmoždenie hlavy, krku, horných a dolných končatín obojstranne, početné tržné rany na tele (str. 15 ZP, č. I. 79 spisu 2C 18/2013).

Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 1T 57/11-334 zo dňa 25.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 1To 3/2012-345 zo dňa 08.02.2012 súd zistil, že Š. H. bol uznaný vinným zo spáchania viacerých prečinov, medzi inými aj prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) a b) Trestného zákona, za čo mu bol okrem iného uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Žalobkyňa bola odkázaná so svojím nárokom na občianskoprávne konanie.

V zápisnici o výsluchu svedka poškodeného zo dňa 21.09.2010 sp. zn. ČVS: ORP-295/JP-BJ-2010, ktorá je súčasťou spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T 57/11 žalobkyňa uviedla totožné skutočnosti ako

na pojednávaní v tejto právnej veci. Uviedla, že do baru Bianco cafe v Bardejove prišla dňa 15.07.2010 vo večerných hodinách so svojimi kamarátkami a došiel tam s nimi aj Š. H., s ktorým to dohodla Y. T. a ktorého poznala len z videnia. Počas večera popíjali pivo. Zároveň vo výpovedi pred vyšetrovateľom uviedla, že nevidela, aby Š. H. pil počas večera alkohol, to sa dozvedela až po nehode. Na pojednávaní dňa 23.06.2015 túto svoju výpoveď učenú pred vyšetrovateľom upresnila tak, že pivo popíjala ona a jej kamarátky, Š. H. videla piť kolu. D. E. bol v ten večer v bare čašníkom. Keď nasadli do auta Ford Mondeo, ktoré patrilo Š.S. H., vodičom bol D. E., ktorý ho viedol za účelom novej kúpy a podľa jej vyjadrenia jazdil opatrne. Počas jazdy ho Š. H. hecoval, aby pridal, čo on neurobil, a tak ho prinútil zastaviť vozidlo za čašou sídliska F., kde sa presadli a vozidlo viedol Š. H.. Ona sedela na zadnom sedadle v strede a nebola pripútaná bezpečnostným pásom. O tom, že Š. H. má zadržaný vodičský preukaz vedela a predtým, než si on sadol za volant, ho od toho odhovárali, ale on na ich pripomienky nereagoval.

Listom zo dňa 16.10.2012 si žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila u žalovanej titulom bolestného sumu 13 205 € odvolávajúc sa na lekárske posudok o bolestnom (840 bodov x 15,72 € hodnota jedného bodu). Listom zo dňa 16.11.2012 žalovaná oznámila žalobkyni informácie o poistnom plnení. Uviedla, že šetrenie poistnej udalosti ukončili dňa 14.11.2012 a titulom bolestného uhradili žalobkyni sumu 8 130,20 €, pričom s poukazom na § 441 Občianskeho zákonníka došlo ku kráteniu poistného plnenia o 20% z dôvodu, že žalobkyňa sedela v motorovom vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a o 15% z dôvodu, že vozidlo viedla osoba bez oprávnenia viesť motorové vozidlo. Žalovaná v oznámení uviedla, že počet priznaných bodov je 840 a hodnota jedného bodu predstavuje sumu 14,89 €. Krátenie o 35% predstavuje sumu 4 377,80 €.

Listom zo dňa 15.11.2012 si žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila u žalovanej titulom náhrady vecnej škody sumu 734 €. Listom zo dňa 19.12.2012 žalovaná oznámila žalobkyni informácie o poistnom plnení. Uviedla, že šetrenie poistnej udalosti ukončili dňa 18.12.2012 a titulom náhrady vecnej škody uhradili žalobkyni sumu 218,56 €, pričom s poukazom na § 441 Občianskeho zákonníka došlo ku kráteniu poistného plnenia o 20% z dôvodu, že žalobkyňa sedela v motorovom vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a o 15% z dôvodu, že vozidlo viedla osoba bez oprávnenia viesť motorové vozidlo. Žalovaná na základe toho krátila poistné plnenie v sume 336,25 € o 35%, teda o sumu 117,69 €.

Žalobkyňa si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila u žalovanej titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 10 867,50 €, a to odvolávajúc sa na závery lekárskeho posudku zo dňa 09.07.2013. Listom zo dňa 15.08.2013 právny zástupca žalobkyne oznámil žalovanej, že uplatnenie nároku jej zaslal poštou dňa 11.07.2013 a v ten istý deň podal žalobu na súde. Listom zo dňa 18.09.2013 žalovaná oznámila žalobkyni informácie o poistnom plnení. Uviedla, že šetrenie poistnej udalosti ukončili dňa 17.09.2013 a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia uhradili žalobkyni sumu 3 586,80 €. S poukazom na § 441 Občianskeho zákonníka došlo ku kráteniu poistného plnenia o 50% z dôvodu, že žalobkyňa sedela v motorovom vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu, z dôvodu, že toto vozidlo viedla osoba bez oprávnenia viesť motorové vozidlo a z dôvodu, že žalobkyňa nebola pripútaná bezpečnostným pásom. Okrem toho žalovaná krátila plnenie aj o 15% z bolestného, teda o sumu 1 876,20 €.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 429 Občianskeho zákonníka prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku škody poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona v znení účinnom v čase uplatnenia nárokov žalobkyne poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 citovaného zákona poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 2 ods. 2 písm. t) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase dopravnej nehody, t. j. k 16.07.2010 na účely tohto zákona sa rozumie účastníkom cestnej premávky osoba, ktorá sa priamo zúčastňuje cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona vodič nesmie

- a) viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu;
- c) viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme,

Podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona osoba sediaci na sedadle povinne vybavenom bezpečnostným pásom alebo iným zadržiacim zariadením je povinná toto zariadenie použiť.

Podľa § 73 ods. 1 citovaného zákona vodičské oprávnenie je právo osoby viesť motorové vozidlo určitej skupiny alebo podskupiny.

V § 137 ods. 2 citovaného zákona je vymedzené porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom. Pri tomto demonštratívnom výpočte nie je uvedené nepripútanie účastníka cestnej premávky bezpečnostným pásom.

Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 3 ods. 1 a 2 citovaného zákona náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=16.07.2010>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=16.07.2010>> a III. časti.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 citovaného zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=16.07.2010>> a IV. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=16.07.2010>>.

Súd konštatuje, že v danom prípade nebolo medzi účastníkmi konania sporné hodnotenie bolestného, či sťaženia spoločenského uplatnenia. Taktiež žalobkyňa súhlasila s poistným plnením v nižšej výške, než si u žalovanej pôvodne uplatnila, a to či už z dôvodu nižšej hodnoty bodu, alebo z dôvodu, že nepredložila nadobúdacie doklady ohľadom náhrady vecnej škody. To znamená, že žalobkyňa nemala námietky v súvislosti s ustálením poistného plnenia, avšak nesúhlasila s rozsahom poistného plnenia, ktoré jej žalovaná krátila s poukazom na § 441 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobkyňa si sadla do motorového vozidla (i) k osobe pod vplyvom alkoholu, (ii) k osobe bez oprávnenia riadiť motorové vozidlo, ako aj z dôvodu, že (iii) nebola pripútaná bezpečnostným pásom.

Na základe toho žalovaná krátila nárok žalobkyne na bolestné tak, že z uplatnenej sumy 13 205,00 € jej vyplatila sumu 8 130,20 €, čo pri 840 bodoch pri hodnote jedného bodu v sume 14,89 € znamenalo krátenie plnenia o 4 377,80 € (o 35 % z dôvodu, že žalobkyňa sedela vo vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a bez vodičského oprávnenia), ktorú sumu si žalobkyňa v konaní uplatňovala, hoci u žalovanej si pôvodne uplatňovala vyššiu sumu.

Žalovaná súčasne krátila nárok žalobkyne na náhradu vecnej škody, ktorú si žalobkyňa u nej uplatnila pôvodne v sume 734,00 €. Žalovaná jej napokon vyplatila sumu 218,56 € a plnenie krátila o sumu 117,69 € (o 35 % z dôvodu, že žalobkyňa sedela vo vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a bez vodičského oprávnenia). Žalobkyňa si síce u žalovanej titulom náhrady vecnej škody uplatnila vyšší nárok, avšak voči ustáleniu poistného plnenia z dôvodu náhrady škody s výnimkou krátenia plnenia o 35 % nemala žalobkyňa námietky.

Okrem toho žalovaná krátila nárok žalobkyne na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia, keď jej vyplatila len sumu 3 586,80 € (pri 695 bodoch v hodnote 15,72 € za jeden bod) a plnenie krátila o 50 %, teda o sumu 5 463,00 € (z dôvodu, že žalobkyňa sedela vo vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a bez vodičského oprávnenia, ako aj z dôvodu, že žalobkyňa nebola pripútaná bezpečnostným pásom) a o sumu 1 876,20 €, čo znamená, že tým krátila aj nárok na bolestné, ktorý pôvodne krátila o 35 %, pričom krátením ďalšej sumy tento nárok krátila do 50 %. Hoci žalovaná v tomto prípade krátila nárok žalobkyne o sumu 7 339,20 €, žalobkyňa si v konaní uplatňovala len nárok na zaplatenie sumy 7 280,70 €.

Je nepochybné, že v danom prípade si žalobkyňa uplatnila náhradu škody na zdraví a náhradu vecnej škody vzniknutej jej pri dopravnej nehode dňa 16.07.2010 priamo u poisťovateľa - žalovanej podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., u ktorej bol poistený vodič motorového vozidla zodpovedný za spôsobenie dopravnej nehody a jej následky. Tento bol teda titulom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený u žalovanej. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné.

Súd konštatuje, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je povinne zmluvne poistená práve z dôvodu zvýšeného rizika vzniku škôd v súvislosti s prevádzkou motorových vozidiel.

V okolnostiach takýchto prípadov je potrebné chrániť skôr poškodeného, ktorý bol do deliktneho právneho vzťahu vtiahnutý bez ohľadu na svoju vôľu (na rozdiel od zmluvných vzťahov), a nie škodcu, ktorého postihuje právna povinnosť nahradiť škodu za porušenie konkrétnej povinnosti alebo ak škoda vznikla z udalosti, ktorá má bezprostredný vzťah k činnosti škodcu. Prevádzateľ vzhľadom na osobitnú povahu prevádzky motorového vozidla (rýchlosť, technická náročnosť, sila, hmotnosť motorového vozidla) musí k prevádzke pristupovať s plným vedomím rizík z toho vyplývajúcich, ktoré nie vždy možno z jeho strany úplne vylúčiť a predvídať a musí byť pripravený niesť väčšie riziká než subjekt, ktorému bola jeho činnosťou spôsobená materiálna či nemateriálna ujma (v tejto súvislosti súd dáva do pozornosti napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.sn.14Co/61/2012 zo dňa 27.9.2012 dostupný na www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>> v časti súdne rozhodnutia).

Základná úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je obsiahnutá v § 427 Občianskeho zákonníka. Podľa odseku 1 tohto zákonného ustanovenia fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

V danom prípade bol prevádzateľ osobného motorového vozidla Š. H. uznaný vinným zo spáchania viacerých prečinov, medzi inými aj z prečinu ublíženia na zdraví, a to rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1T 57/11-334 zo dňa 25.10.2011 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 1To 3/2012-345 zo dňa 08.02.2012. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov ide o zodpovednosť objektívnu, teda bez zreteľa na zavinenie, čo má pôsobiť jednak preventívne, ako aj umožňovať účinnú ochranu poškodeným, keďže riziko, ktoré plynie zo špecifického zdroja zvýšeného nebezpečenstva súvisiaceho s prevádzkou dopravných prostriedkov nesie ten, komu táto prevádzka slúži, t. j. prevádzateľ. Takto konštruovaná zodpovednosť podstatne uľahčuje postavenie poškodeného pri uplatňovaní nárokov na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravných prostriedkov, lebo nemusí sa preukazovať porušenie právnej povinnosti škodcu, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou, ktorá je vlastná prevádzke dopravných prostriedkov (pozri aj R 3/1984 s.18 ods. 2). Predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti teda sú 1. Škodová udalosť vyplývajúca z osobitnej povahy prevádzky dopravného prostriedku, 2. Škoda a 3. Príčinná súvislosť medzi škodnou udalosťou a škodou. Podmienkou zodpovednosti prevádzateľa, ako už bolo spomenuté teda nie je protiprávne konanie (porušenie pravidiel cestnej premávky), ale škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky. Pojem „osobitná povaha prevádzky“ (§ 427 ods. 1) Občiansky zákonník nevymedzuje. Pri výklade tohto pojmu je podľa odbornej literatúry a judikatúry potrebné vychádzať z toho, že v osobitnej povahe prevádzky sa prejavujú typické vlastnosti prevádzky, ktoré spočívajú v jej určitej nebezpečnosti a ktoré sú spôsobilé vyvolať škodu (napr. rýchlosť, technická zložitosť prevádzkového zariadenia a pod.). I keď ide o objektívnu zodpovednosť, § 428 Občianskeho zákonníka pripúšťa v úzkom rozsahu liberáciu, teda zbavenie sa prevádzateľa zodpovednosti. Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Z ustanovenia § 428 Občianskeho zákonníka teda vyplýva, že ak sa preukáže, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, nemôže sa škodca zbaviť zodpovednosti (§ 428 veta prvá), a to ani s poukázaním napr. na neodvrátiteľný

úkon tretej osoby. Úvaha o tom, či sa škoda mohlo alebo nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať, totiž prichádza do úvahy iba v prípade škôd, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, čo jasne vyplýva zo slova „inak“, ktorým sa začína druhá veta § 428 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka treba pritom odlišovať od ustanovenia § 428 Občianskeho zákonníka, pretože v ustanovení § 427 ods. 1 sa hovorí o škode vyvolanej osobitnou povahou prevádzky, zatiaľ čo v ustanovení § 428 sa spomína škoda spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke a tento pojem je celkom iný (v tejto súvislosti pozri R 80/1970). Vonkajšími okolnosťami prevádzky sú také, ktoré nesúvisia s činnosťou, ktorú možno označiť za prevádzku dopravného prostriedku. Škoda tu bola síce spôsobená osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, avšak bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke dopravného prostriedku (tzv. vonkajšie okolnosti). Prevádzateľ musí preukázať, že škodovej udalosti nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Ide o zásah do prevádzky z vonka. Vynaloženie všetkého úsilia treba vykladať objektívne, bez vzťahu k určitému prevádzateľovi, a rozumie sa ním všetka možná starostlivosť, ktorú možno požadovať od ktoréhokoľvek prevádzateľa.

Vzhľadom k okolnostiam súdnej veci treba však uviesť, že existuje ešte aj osobitný, ďalší liberačný dôvod, odlišný od dôvodov podľa § 428 Občianskeho zákonníka, a to dôvod, ktorý vyplýva z § 441 Občianskeho zákonníka, a tým je zavinenie poškodeného. Ustanovenie § 427 a násl. Občianskeho zákonníka síce zavinenie poškodeného ako liberačný dôvod osobitne neupravuje, je tu ale potrebné vychádzať z toho, že § 441 Občianskeho zákonníka má všeobecnú povahu a musí sa teda uplatniť aj v takomto prípade osobitnej zodpovednosti. Ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka je systematicky zaradené do jeho 6 časti, do 2 hlavy, tretieho oddielu pod marginálnu rubriku „spoločné ustanovenia o náhrade škody“ z čoho nesporne vyplýva, že ho treba použiť tak v prípadoch všeobecnej zodpovednosti za škodu založených na princípe predpokladaného zavinenia, ako aj v prípadoch osobitnej zodpovednosti za škodu spôsobenú dopravnými prostriedkami (v tejto súvislosti viď tiež R 3/1984).

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Ak však zavinenie poškodeného je len jednou z príčin škody vyvolanej osobitnou povahou prevádzky určitého dopravného prostriedku, a ak bolo treba hľadať ďalšiu príčinu na strane prevádzateľa, potom môže znášať poškodený škodu len pomerne a sčasti za ňu zodpovedá prevádzateľ (R 3/1984, s.31 ods.2 a 3 a s.32 ods.1).

V danej veci bolo pre súd rozhodujúce zistenie, či a v akej miere došlo k spôsobeniu škody aj zavinením žalobkyne ako poškodenej, na čo sa odvolávala žalovaná.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vodič (prevádzateľ) osobného motorového vozidla Š. H. svojím konaním naplnil predpoklady zodpovednosti za škodu na zdraví, ako aj majetkovú škodu, ktorá bola dňa 16.07.2010 spôsobená žalobkyňou pri dopravnej nehode. Bolo totiž preukázané (rozsudok tunajšieho súdu č. k. 1T 57/11-334 zo dňa 25.10.2011 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 1To 3/2012-345 zo dňa 08.02.2012), že vodič osobného motorového vozidla toto viedol v stave vylučujúcom spôsobilosť s hladinou najmenej 0,39 mg etylalkoholu na liter vydychovaného vzduchu, rýchlosť jazdy neprispôbil svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať, následkom čoho došlo k prevráteniu vozidla na strechu a následnému nárazu do stromu. Pri tejto dopravnej nehode žalobkyňa utrpela viaceré zranenia a vecnú škodu. Pritom vodič viedol osobné motorové vozidlo aj napriek tomu, že právoplatným rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Bardejov sp. zn. ČPS: E.-XXX, XXX/DI-X-XXXX zo dňa 01.07.2010 mu bol za spáchanie priestupku okrem iného uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 48 mesiacov odo dňa 18.05.2010.

Súd teda konštatuje, že vodič osobného motorového vozidla poistený u žalovanej nesie zodpovednosť za spôsobenú škodu, pričom predpoklady pre záver o zbavení sa jeho zodpovednosti za vznik škody nemohli byť naplnené, a to poukazujúc na výsledky vykonaného dokazovania. Otázkou bolo teda posúdenie, či v predmetnej veci bola škoda spôsobená aj zavinením poškodenej - žalobkyne.

Je nepochybné, že v danom prípade neprichádza do úvahy možnosť liberácie, a teda zbavenia sa zodpovednosti za škodu podľa § 428 Občianskeho zákonníka.

V danom prípade prichádzalo do úvahy skúmanie spoluzavinenia žalobkyne na vzniknutej škode.

Vo všeobecnosti platí, že pre záver, do akej miery sa pri dopravnej nehode podieľalo na vzniku škody aj konanie samého poškodeného (§ 441 Občianskeho zákonníka) nemožno vychádzať len z porovnania všeobecného rozsahu povinností uložených pravidlami cestnej premávky jednotlivým účastníkom, ani z porovnania počtu porušených povinností na strane škodcu a na strane poškodeného v konkrétnej situácii. Rozhodujúce je posúdenie, do akej miery sa na škodlivom výsledku podieľali jednotlivé príčiny na oboch stranách, a z hľadiska porušenia právnej povinnosti škodcom a poškodeným je podstatné najmä to, o aké významné povinnosti išlo, aké závažné bolo ich porušenie a aký vplyv to malo na vznik škody.

Súd teda skúmal opodstatnenosť a dôvodnosť krátenia poistného plnenia z dôvodov, na ktoré poukazovala žalovaná.

Z hľadiska posúdenia aplikácie § 441 Občianskeho zákonníka súd skúmal jednotlivé príčiny, ktoré viedli k vzniku škody u žalobkyne počas dopravnej nehody. Bez akýchkoľvek pochybností súd zastáva názor, že bezprostrednou príčinou vzniku škody, bola dopravná nehoda, ktorú spôsobil poistený u žalovanej. Ten ako vodič viedol osobné motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, keďže bol pod vplyvom alkoholu, rýchlosť jazdy neprispôsobil svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať a aj napriek tomu, že mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 48 mesiacov odo dňa 18.05.2010, toto vozidlo viedol bez požadovaného oprávnenia.

V nadväznosti na uvedené súd nemohol pripočítať na vrub žalobkyne, že sedela vo vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a bez oprávnenia viesť motorové vozidlo. Totiž ak by si žalobkyňa pri začatí jazdy skutočne k takejto osobe sadla, súd by otázku a mieru spoluzavinenia s najväčšou pravdepodobnosťou u žalobkyne našiel. Situácia však bola iná. Žalobkyňa si sadla do motorového vozidla k inej osobe - D. E., ktorý si chcel vozidlo vyskúšať za účelom prípadnej kúpy, čo mal súd preukázané z výpovede žalobkyne učinenej na pojednávaní, ako aj počas trestného konania. Až neskôr počas jazdy prinútil Š. H. D.Y. E., aby vozidlo zastavil, pričom títo dvaja si presadli. Z tohto pohľadu súd považuje za významné, že bola noc, išlo o úsek cesty medzi mestom Bardejov a obcou D., pričom možno len veľmi ťažko spravodlivo požadovať od žalobkyne, aby v danej chvíli ako 16-ročná prijala rozhodnutie vystúpiť z vozidla a ostať stáť uprostred noci mimo obce. Navyše ani z jej výpovede z trestného konania, ani z jej výpovede na pojednávaní nevyplýva, aby žalobkyňa mala vedomosť o tom, že vodič motorového vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, pil pred jazdou alkohol. Počas celého večera ho videla piť kolu. Totožný záver súd prijal aj pokiaľ ide o argument žalovanej, že žalobkyňa sedela vo vozidle, ktoré riadila osoba bez vodičského oprávnenia. Aj na tomto mieste súd poukazuje na to, že žalobkyňa nemala úmysel sadnúť si do vozidla, ktoré riadila takáto osoba. Situácia sa zmenila až počas jazdy, keď D. E. vystriedala osoba, ktorej bol dva mesiace pred nehodou uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 48 mesiacov. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa vedela, že Š. H. má zadržaný vodičský preukaz, no ona si sadla do vozidla, ktoré on neriadil. Vodičom sa stal za popísaných okolností až neskôr, keď prinútil D. E. zastaviť vozidlo uprostred noci mimo obce a presadnúť si na sedadlo vodiča.

Žalovaná namietala aj tú skutočnosť, že žalobkyňa nebola pripútaná bezpečnostným pásom. Žalobkyňa v priebehu konania tvrdila, že nemala vedomosť o tom, aby vo vozidle boli bezpečnostné pásy a vodič vozidla ju na túto skutočnosť neupozornil. Navyše z jej výpovedí mal súd preukázané, že sedela na zadnom sedadle v strede.

Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o príčiny vzniku škody, tieto boli jednoznačne preukázané na strane vodiča. Za príčiny vzniku škody nemožno pokladať tie, že v čase dopravnej nehody žalobkyňa sedela vo vozidle, ktoré viedla osoba pod vplyvom alkoholu a osoba bez oprávnenia viesť motorové vozidlo, a to s poukazom na úmysel žalobkyne. Ten bol jednoznačne ustálený v tom, že žalobkyňa si sadla do vozidla k D. E.O., a nie Š. H., ktorý napokon dopravnú nehodu spôsobil.

Súd vzal do úvahy zistenie, že žalobkyňa nebola počas jazdy pripútaná bezpečnostným pásom. V tomto ohľade však skúmal, o aké významné porušenie pravidla cestnej premávky šlo. V prípade, ak by aj vozidlo, do ktorého žalobkyňa nasadla, bolo povinne vybavené bezpečnostným pásom na zadnom sedadle v strede, v zmysle § 137 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. nejde o závažné porušenie pravidiel cestnej premávky, a to na rozdiel od porušení, ktorých sa dopustil vodič vozidla. Totiž Š. H. nedodrжал

zákaz, ktorý mu ukladá § 4 ods. 2 písm. a) a c) zákona č. 8/2009 Z. z. a dopustil sa závažných porušení pravidiel cestnej premávky podľa § 137 ods. 2 písm. a) a p), pretože viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu a bez vodičského oprávnenia.

Súd ustálil, že zodpovednosť a spoluzavinenie žalobkyne na vzniku škody z pohľadu toho, že vozidlo viedla osoba pod vplyvom alkoholu a bez vodičského oprávnenia, nebola preukázaná. V tejto súvislosti vychádzal z toho, že žalobkyňa nemala žiadnu vedomosť o tom, že Š. H. pil pred jazdou alkohol. Aj keď mala vedomosť o tom, že má zadržaný vodičský preukaz, predsa len nenasadala do vozidla k nemu, ale k D.E. E.. Ako už súd uviedol, okolnosti, ktoré bezprostredne predchádzali dopravnej nehode, keď Š. H. prinútil počas jazdy vodiča vozidla, aby uprostred noci zastavil vozidlo mimo obce a presadol si na sedadlo vodiča za krikú posádky vozidla, nenasvedčujú tomu, aby od žalobkyne bolo možné spravodlivo požadovať prijať rozhodnutie opustiť vozidlo, a tak sa vyhnúť dopravnej nehode a vzniknutej škode. Na tomto mieste považuje súd za potrebné dodať, že vzhľadom na vek žalobkyne v čase dopravnej nehody (16 rokov) táto spadala do kategórie maloletých, ktorí v zásade pre nedostatok veku nemajú spôsobilosť na zavinenie. Nedostatok spôsobilosti poškodeného na zavinenie ale nemôže ísť na ľarchu škodcu. V okolnostiach tohto prípadu však vek žalobkyne v čase dopravnej nehody mal svoj význam, a to z pohľadu rozhodovania, či pri zmene vodiča vystúpiť z vozidla uprostred noci mimo obce. Ako už súd uviedol, táto okolnosť nemôže byť vzhľadom na špecifiká priebehového deja zosobnená žalobkyňi.

Okrem toho súd skúmal, aký vplyv malo nepripútanie bezpečnostným pásom žalobkyne na vznik škody. V tejto súvislosti sa súd bezvýhradne odvoláva na výpoveď svedka MUDr. Patrika Mihaľa, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že všetky aktívne a pasívne ochranné prvky v aute dokážu z teoretického hľadiska znížiť riziko poranení, ale klinická prax je iná. Demonštratívne uviedol, ktoré zranenia mohli byť žalobkyňi spôsobené práve tým, že by bola pripútaná bezpečnostným pásom. Tiež vyslovil, že pripútanie bezpečnostným pásom dokáže spôsobiť poranenie veľkých ciev ako je brušná aorta, dolná dutá žila, či stehenné tepny. Okrem toho poukázal na to, že žalobkyňi boli spôsobené zranenia v dôsledku nárazu, vymrštenia a dopadu na tvrdý povrch. V tejto súvislosti zároveň dodal, že vo fáze nadhodenia nepomôže ani bezpečnostný pás, pretože či by žalobkyňa bola alebo nebola pripútaná bezpečnostným pásom, riziko vzniku zlomeniny hrudného stavca je relevantné v oboch prípadoch.

Na základe toho súd uzavrel, že nepripútanie žalobkyne bezpečnostným pásom nebolo rozhodujúce v otázke vzniku škody na zdraví, pretože ako uviedol svedok MUDr. Patrik Mihaľ, klinická prax preukázala, že práve pripútanie bezpečnostným pásom dokáže spôsobiť dotknutej osobe významné a závažné zranenia, pričom v prípade konkrétnych zranení je úplne irelevantné, či poškodený bol alebo nebol pripútaný bezpečnostným pásom.

Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo namieste aplikovať § 441 Občianskeho zákonníka o spoluzavinení žalobkyne na škodu, ktorá jej vznikla pri dopravnej nehode.

Na základe toho súd vyhovel tej časti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 4 377,80 €, o ktorú jej žalovaná krátila nárok titulom bolestného, sumy 117,69 €, ktorá jej bola krátená pri nároku na náhradu vecnej škody a sumy 7 280,70 €, ktorá jej bola krátená pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia.

Pozornosti súdu neušlo, že v prípade krátenia poistného plnenia žalobkyňi z náhrady za bolesť a z náhrady vecnej škody žalovaná uplatnila dôvody, a to jazda s vodičom pod vplyvom alkoholu a bez oprávnenia viesť motorové vozidlo. Pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia tieto dôvody rozšírila o nepripútanie žalobkyne bezpečnostným pásom. Zároveň z nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyňa krátila už skôr priznaný nárok a poskytnuté plnenie z titulu náhrady za bolesť o ďalších 15 % práve z dôvodu nepripútania žalobkyne bezpečnostným pásom. Vzhľadom na povahu a charakter nárokov na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia išlo podľa názoru súdu o krátenie plnenia nie celkom zodpovedajúce podstate a účelu priznávania týchto samostatných nárokov.

Pokiaľ ide o argument žalovanej spočívajúci v tom, že poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu ČR, k tomu súd uvádza, že nie je viazaný právnym názorom tohto súdu. Aj napriek tomu súd dodáva, že v uvedených rozhodnutiach Najvyšší súd ČR „odobril“ krátenie poistného plnenia práve z dôvodu, že dotknutá osoba (poškodený) vedome podstúpila jazdu s vodičom, ktorý bol pod vplyvom alkoholu a nebola pripútaná bezpečnostným pásom. V danej veci súd vzhľadom na okolnosti tohto prípadu

vylúčil spoluzavinenie žalobkyne na vzniku škody, pretože žalobkyňa si k osobe pod vplyvom alkoholu nesadla vedome a úmyselne, keďže ani nevedela, že Š. H. mal vypité a navyše k zmene vodiča došlo počas jazdy uprostred noci a mimo obce. Je pravdou, že žalobkyňa nebola počas jazdy pripútaná bezpečnostným pásom, ale vzhľadom na výpoveď svedka MUDr. Patrika Mihaľa súd dospel k záveru, že táto okolnosť nebola smerodajná pre vznik škody, keďže svedok vypovedal, že bezpečnostný pás plní ochrannú funkciu, ale klinická prax je iná, keď práve pripútanie bezpečnostným pásom dokáže pri vysokoenergetických zásahoch, ako bol tento, spôsobiť vážne poranenia, pričom poukázal aj na jedno zo zranení žalobkyne, ktoré by vzniklo aj za situácie, že by bola pripútaná bezpečnostným pásom, aj za situácie, že by bezpečnostným pásom pripútaná nebola.

Žalobkyňa požadovala aj úroky z omeškania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného nariadenia v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c citovaného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, súd priznal žalobkyni aj úroky z omeškania, ktoré z jednotlivých dlžných súm požadovala, avšak nie od momentu, ktorý určila za počiatok omeškania. Pokiaľ ide o nárok na bolestné, v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 16.11.2012 žalovaná žalobkyni oznámila, že jej bude vyplatená suma 8 130,20 € a sumu 4 377,80 € jej z tohto nároku krátila z dôvodov už vyššie spomínaných. Keďže šetrenie poistnej udalosti bolo v danom prípade ukončené dňa 14.11.2012, žalovaná bola v súlade s § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. povinná poistné plnenie poskytnúť do 15 dní od ukončenia šetrenia. Keďže tak neučinila, do omeškania s vyplatením sumy 4 377,80 € sa dostala dňa 30.11.2012 (a nie 15.11.2012 ako uviedla žalobkyňa) a od tohto dňa súd žalobkyni priznal 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4 377,80 € do zaplatenia. Pokiaľ ide o nárok na náhradu vecnej škody, v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 19.12.2012 žalovaná žalobkyni oznámila, že jej bude vyplatená suma 218,56 € a sumu 117,69 € jej z tohto nároku krátila z dôvodov už vyššie spomínaných. Keďže šetrenie poistnej udalosti bolo v danom prípade ukončené dňa 18.12.2012, žalovaná bola povinná v súlade s § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poistné plnenie poskytnúť do 15 dní od ukončenia šetrenia. Keďže tak neučinila, do omeškania s vyplatením sumy 117,69 €, ktorú žalobkyňa v konaní požadovala, sa dostala dňa 03.01.2013 (a nie dňa 21.12.2012 ako uviedla žalobkyňa) a od tohto dňa súd žalobkyni priznal 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 117,69 € do zaplatenia. Pokiaľ ide o nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia, v oznámení zo dňa 18.09.2013 žalovaná žalobkyni oznámila, že jej bude vyplatená suma 3 586,80 €, pričom zvyšok uplatneného nároku krátila z dôvodov už vyššie spomínaných. Keďže šetrenie poistnej udalosti bolo v danom prípade ukončené dňa 17.09.2013, žalovaná bola povinná v súlade s § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poistné plnenie poskytnúť do 15 dní od ukončenia šetrenia. Keďže tak neučinila, do omeškania s vyplatením sumy 7 280,70 €, ktorú žalobkyňa v konaní požadovala, sa dostala dňa 03.10.2013 (a nie 18.09.2013 ako uviedla žalobkyňa) a od tohto dňa súd žalobkyni priznal 8,50 % ročný úrok z omeškania zo sumy 7 280,70 € do zaplatenia.

Základná úroková sadzba ECB k 30.11.2012 a k 03.01.2013 predstavovala 0,75 % a k 03.10.2013 0,50 %, čo pri zvýšení o 8 percentuálnych bodov činí 8,75 a 8,50, a teda ide o 8,75 % a 8,50 % ročný úrok z omeškania, keďže ku škode, ktorú spôsobil poistený u žalovanej a titulom ktorej si žalobkyňa uplatnila predmetné nároky, došlo pred 01.02.2013.

To znamená, že súd zamietol tú časť žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia úroku z omeškania odo dňa skoršieho, než jej v zmysle príslušných ustanovení právnych predpisov patrilo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2, § 146 ods. 2 veta prvá a § 151 ods. 1 OSP zohľadňujúc zásadu úspechu účastníka v konaní. Keďže v prevažnej miere bola v konaní úspešná žalobkyňa a trovy konania si uplatnila, súd jej náhradu trov konania priznal.

Právny zástupca žalobkyne vyčíslil trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v podaní doručenom súdu 29.06.2015 zaslanom na poštovú prepravu dňa 26.06.2015. Uviedol, že tarifnou hodnotou je suma 4 377,80 € pri nároku na bolestné (sp. zn. 2C 18/2013), suma 4 495,49 € pri rozšírení žaloby o nárok na náhradu vecnej škody v sume 117,69 € (sp. zn. 2C 18/2013), suma 10 867,50 € pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia (sp. zn. 7C 239/2013) a suma 11 776,19 € pri spojení vecí sp. zn. 2C 18/2013 a sp. zn. 7C 239/2013 na spoločné konanie. Trovy právneho zastúpenia vyčíslil celkovo sumou 3 932,96 € za tieto úkony právnej služby:

Konanie vedené pod sp. zn. 2C 18/2013: 1. Prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 02.07.2012 v sume 161,01 €, 2. Písomné podanie na súd - žaloba (bolestné) zo dňa 14.12.2012 v sume 161,01 €, 3. Rokovanie s klientom dňa 12.03.2013 nepresahujúce 1 hodinu v sume 80,50 € (t. j. 1/2), 4. Písomné podanie na súd (rozšírenie žaloby zo dňa 16.07.2013) v sume 161,01 €, 5. Vyjadrenie zo dňa 20.01.2014 v sume 161,01 €.

Konanie vedené pod sp. zn. 7C 239/2013: 1. Prevzatie a príprava zastúpenia v sume 270,54 €, 2. Písomné podanie na súd - žaloba (sťaženie spoločenského uplatnenia) zo dňa 11.07.2013 v sume 270,54 €, 3. Rokovanie s klientom dňa 30.09.2013 nepresahujúce 1 hodinu v sume 135,27 € (t. j. 1), 4. Písomné podanie na súd (čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 15.11.2013) v sume 270,54 €, 5. Vyjadrenie zo dňa 03.12.2013 v sume 270,54 €, 6. Rokovanie s klientom dňa 03.02.2014 nepresahujúce 1 hodinu v sume 135,27 € (t. j. 1), 7. Účasť na pojednávaní dňa 04.02.2014 v sume 67,63 € (vo výške 1). Spoločné konanie vedené pod sp. zn. 7C 239/2013: 1. Rokovanie s klientom dňa 21.04.2015 trvajúce 1 hodinu v sume 143,57 € (t. j. 1), 2. Účasť na pojednávaní dňa 23.04.2015 v sume 287,14 €, 3. Podanie na súd zo dňa 18.06.2015 vrátane doplnenia zo dňa 22.06.2015 v sume 287,14 €, 4. Účasť na pojednávaní dňa 23.06.2015 v sume 287,14 €. K tomu právny zástupca vyčíslil režijný paušál 2 x 7,63 €, 7 x 7,81 €, 3 x 8,04 €, 4 x 8,39 €. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia vrátane 20% DPH právny zástupca vyčíslil sumou 3 932,96 €.

Súd uvádza, že právny zástupca trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby poskytnuté po spojení vecí na spoločné konanie, ako aj následne po čiastočnom zastavení konania o sumu 3 586,80 €, vyčíslil nižšou sumou než by mu patrila, ako keby vychádzal z celkovej hodnoty sporu (po spojení vecí na spoločné konanie a po odpočítaní sumy, o ktorú bolo konanie čiastočne zastavené). Pri takomto vyčíslení trov právneho zastúpenia (po spojení vecí na spoločné konanie) nepostupoval podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., kde sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. To znamená, že právny zástupca vyčíslil jeden takýto úkon právnej služby v nižšej sume, než by mu patrila (po spojení vecí na spoločné konanie by mal za 1 úkon právnej služby nárok na 324,21 € a po čiastočnom zastavení konania by mal za 1 úkon právnej služby nárok na 291,01 €). Túto okolnosť súd pri výslednom prepočítaní a ustálení pomeru úspech účastníkov v konaní nemohol zohľadniť, pretože súd nemôže ísť ultra petitem a za jeden úkon právnej služby priznať právnenému zástupcovi viac, než žiadal.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo znenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do dňa 30.06.2013 a v znení účinnom odo dňa 01.07.2013. Na základe uvedeného súd pri úkone Rokovanie s klientom dňa 12.03.2013 vychádzal zo sumy 53,67 €, nie zo sumy 80,50 € ako uviedol právny zástupca žalobkyne a to s poukazom na § 14 ods. 4 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., kde za úkon ďalšia porada s klientom alebo rokovanie s klientom, ak nepresiahne hodinu patrí odmena za každý takýto úkon vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny. Zrejme nedopatrením právny zástupca žalobkyne vychádzal zo znenia vyhlášky účinnej od 01.07.2013, nie zo znenia účinného do 30.06.2013, ktoré bolo potrebné použiť pre rozhodné obdobie (12.03.2013) a uplatnil si za tento úkon sumu vo výške 1 zo základnej sadzby za jeden úkon. Pri prepočte tak súd zistil, že celková suma trov právneho zastúpenia tak predstavuje sumu 3 900,77 €, a nie sumu 3 932,96 €.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 OSP), pričom žalobkyňa požadovala zaplatenie sumy 17 510,86 € (pozostávajúcej z istiny vo výške 4 377,80 € a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4 377,80 € od 15.11.2012 do 23.06.2015 vo výške 998,04 €, istiny vo výške 117,69 € a úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 117,69 € od 21.12.2012 do 23.06.2015 vo výške 25,81 €, istiny vo výške 10 867,50 € a úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7 280,70 € od 18.09.2013 do 23.06.2015 v sume 1 124,02 €). Prisúdená suma predstavuje výšku 13 842,70 € (istina v sume 4 377,80 €, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4 377,80 € od 30.11.2012 do 23.06.2015 vo výške 982,30 €, istina vo výške 7 280,70 € a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 7 280,70 € od 03.10.2013 do 23.06.2015 vo výške 1 066,47 €, istina vo výške 117,69 € a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 117,69 € od 03.01.2013 do 23.06.2015 vo výške 17,74 €).

Súd pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnil aj skutočnosť, že konanie v časti o zaplatenie sumy 3 586,80 € bolo zastavené z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu. Žalobkyňa vzala svoj návrh v časti späť z dôvodu, že žalovaná jej uvedenú sumu plnila. Zavinenie za zastavenie konania v tejto časti však súd pripísal na vrub žalobkyne, pretože táto žalobu o náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia podala predčasne, t. j. dňa 11.07.2013, keď ešte neuplynula lehota žalovanej na prešetrenie poistnej udalosti a poskytnutie plnenia. Totiž zo spisu vyplýva (č. I. 37 spisu sp. zn. 7C 239/2013), že žalobkyňa spolu so žalobou dňa 11.07.2013 uplatnila u žalovanej aj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaná bola v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. povinná ukončiť prešetrenie do troch mesiacov a od ukončenia prešetrenia, ku ktorému došlo v danom prípade dňa 17.09.2013, bola v zmysle § 11 ods. 7 citovaného zákona povinná plniť do 15 dní. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že zastavenie konania v časti o sumu 3 586,80 € zavinila žalobkyňa, ktorá žalobu o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podala predčasne a nevyčkala na uplynutie zákonnej lehoty, v rámci ktorej napokon žalovaná poskytla žalobkyňi čiastočné plnenie.

Žalobkyňa tak bola v konaní úspešná v časti 79,05 % a žalovaná v časti 20,95 %.

Vychádzajúc z uvedeného pomeru úspechu účastníkov tak žalobkyňi nárok na náhradu trov konania podľa jeho výsledku vznikol v rozsahu 58,10 % (79,05 % - 20,95 %).

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 14 ods. 4 písm. a) (v znení účinnom do 30.06.2013) a § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 13a ods. 2 písm. d), § 13a ods. 4 (v znení účinnom od 01.07.2013), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a v prevažnej miere úspešnej žalobkyňi priznal náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia v sume 2 266,35 € (58,10 % zo sumy 3 900,77 €), ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobkyňi na účet jej právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.